

- nepřijala veškerá opatření nezbytná k tomu, aby uvedla jakost vod ke koupání do souladu s hodnotami stanovenými podle článku 3 směrnice Rady 76/160/EHS ze dne 8. prosince 1975 o jakosti vod ke koupání (Úř. věst. L 1976, L 31, s. 1),
  - nedodržela minimální četnost vzorkování upravenou v příloze téže směrnice a
  - neurčila veškeré vnitřní oblasti koupání existující v Portugalsku,
- nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 1 odst. 2 a 3 a z přílohy této směrnice a z čl. 6 odst. 1 a 2 této směrnice,

Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues a N. Colneric (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, tajemník: R. Grass, vydal dne 15. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Portugalská republika tím, že nepřijala veškeré předpisy nezbytné k tomu, aby uvedla jakost vod ke koupání do souladu se závazně stanovenými hodnotami podle článku 3 směrnice Rady 76/160/EHS ze dne 8. prosince 1975 o jakosti vod ke koupání, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 této směrnice ve spojení s ustanoveními článku 3 a přílohy této směrnice.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků ponese své náklady.

(¹) Úř. věst. C 245, 1.9.2001.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 15. července 2004

ve věci C-349/01 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Bielefeld): Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH proti ADS Anker GmbH (¹)

(Sociální politika — Články 4 a 11 směrnice 94/45/ES — Evropská rada zaměstnanců — Informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství — Povinnost ústředního vedení sdělovat určité informace zástupcům zaměstnanců)

(2004/C 228/03)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírcce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-349/01, jejímž předmětem je žádost Arbeitsgericht Bielefeld (Německo) zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání ve sporu probíhající před tímto

soudem mezi Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH a ADS Anker GmbH, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článků 4 a 11 směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství (Úř. věst. L 254, s. 64), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení V. Skouris, úřadující předseda šestého senátu, C. Gulmann a J.-P. Puissochet, F. Macken (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: A. Tizzano, tajemník: H. A. Rühl, vrchní rada, vydal dne 15. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 4 odst. 1 a článek 11 směrnice Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství musejí být vykládány v tom smyslu, že členské státy dbají na uložení povinnosti podniku zřízenému na jeho území, který je ústředním vedením skupiny podniků působících na území Společenství ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. e) a čl. 3 odst. 1 směrnice nebo předpokládaným ústředním vedením ve smyslu jejího čl. 4 odst. 2 druhého pododstavce, sdělovat jinému podniku stejné skupiny zřízenému v jiném členském státě informace požadované na tomto jiném podniku zástupci jeho zaměstnanců, pokud tyto informace tento jiný podnik nemá a pokud jsou nezbytné k zahájení jednání za účelem zřízení evropské rady zaměstnanců.

(¹) Úř. věst. C 369, 22.12.2001.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. července 2004

ve věci C- 381/01: Komise Evropských společenství proti Italské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 77/388/EHS — DPH — Čl. 11 odst. A pododstavec 1 písm. a) — Základ daně — Dotace přímo vázaná na cenu — Nařízení (ES) č. 603/95 — Podpory poskytnuté v odvětví sušených krmiv)

(2004/C 228/04)

(Jednací jazyk: italština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírcce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-381/01, Komise Evropských společenství (zmocněnec: E. Traversa) proti Italské republice (zmocněnec: I. Braguglia, ve spolupráci s G. de Bellisem), podporované Finskou republikou (zmocněnkyně: T. Pynnä) a Švédským královstvím (zmocněnec: A. Kruse), jejímž předmětem je určení, že Italská republika tím, že neuplatnila daň z přidané hodnoty z částek podpor poskytnutých na základě nařízení Rady (ES) č. 603/95 ze dne 21. února 1995 o společné

organizaci trhu se sušenými krmivými (Úř. věst. L 63, s. 1), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues a N. Colneric, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, tajemník: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 15. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Italská republika ponese své náklady řízení.*
3. *Finská republika a Švédské království ponese své náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 348, 8.12.2001.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. července 2004

ve věci C-495/01: Komise Evropských společenství proti Finské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 77/388/EHS — DPH — Čl. 11 odst. A pododstavec 1 písm. a) — Základ daně — Dotace přímo vázaná na cenu — Nařízení (ES) č. 603/95 — Podpory poskytnuté v odvětví sušených krmiv)

(2004/C 228/05)

(Jednací jazyk: finština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-495/01, Komise Evropských společenství (zmocněnci: E. Traversa a I. Koskinen) proti Finské republice (zmocněnkyně: T. Pynnä), podporované Spolkovou republikou Německo (zmocněnci: W.-D. Plessing a M. Lumma) a Švédským královstvím (zmocněnci: A. Kruse a A. Falk), jejímž předmětem je určení, že Finská republika tím, že neuplatnila daň z přidané hodnoty z částek podpor poskytnutých na základě nařízení Rady (ES) č. 603/95 ze dne 21. února 1995 o společné organizaci trhu se sušenými krmivými (Úř. věst. L 63, s. 1), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně

(Úř. věst. L 145, s. 1), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues a N. Colneric, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, tajemník: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 15. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.*
3. *Spolková republika Německo a Švédské království ponese své náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 58, 2.3.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. července 2004

ve spojených věcech C-37/02 a C-38/02 (žádosti o předběžné rozhodnutí předložené Tribunale amministrativo regionale per il Veneto): Di Lenardo Adriano Srl a Dilexport Srl proti Ministero del Commercio con l'Estero (¹)

(Banány — Společná organizace trhu — Nařízení (ES) č. 896/2001 — Společný režim obchodu se třetími zeměmi — Primární dovozy — Platnost — Ochrana legitimního očekávání — Retroaktivita — Výkonná pravomoc)

(2004/C 228/06)

(Jednací jazyk: italština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve spojených věcech C-37/02 a C-38/02, jejichž předmětem jsou žádosti předložené Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Itálie) a směřující k získání, ve sporu probíhajícím před tímto soudem mezi Di Lenardo Adriano Srl (C-37/02), Dilexport Srl (C-38/02) a Ministero del Commercio con l'Estero rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti článků 1, 3, 4, 5, 6 a 31 nařízení Komise (ES) č. 896/2001 ze dne 7. května 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 404/93, pokud jde o dovoz banánů do Společenství (Úř. věst. L 126, s. 6), Soudní dvůr (druhý senát) ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissechet a R. Schintgen (zpravodaj), F. Macken a N. Colneric, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, tajemník: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 15. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující: